ఆర్తరక్షామణీశతకము.

శ్రీమదిందిరారమణచరణారవిందసేవా తత్పరుండును, శ్రీకులగాముఘుగ నివాస వాస్తవ్యుండును, శిష్టపాలకకులశ్రేష్ఠుండును, దేహరావంశ సంజాతుండును, శ్రీచినరామకృష్ణార్య పౌత్రుండును, శ్రీరాధాకృష్ణార్య పుత్రుండును నగు

శ్రీ అనంతరామయ పట్నాయక

కవివరునిచే రచింపబడినది.

పబ్లిషరు:

కురుకూరి సుబ్బారావు,

సరస్వతీ బుక్ డిపో, బెజవాడ.

బెజవాడ: ఆంధ్రవాణీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడినది.

1935.

 [0-2-0.

శారదాస్తవము.

సీ॥ శారదోన్మేష శ♦శ్వద్భవనసంజాత
సురుచిరవక్త్రి యే ♦ సుందరాంగి
లలితగానవిలాస ♦ విలసితవల్లకీ
కలితహస్తాబ్జ యే ♦ కంబుకంఠి
సాంద్రచంద్రవిలాస ♦ సముదిత చంద్రికా
హాససంకలిత యే ♦ యంబుజాక్షి
విపులవిద్యుల్లతా♦విలసితలావణ్య
కలితసంహాసన యే ♦ కీరవాణి

గీ॥ సకలసద్గుణరాశియే ♦ చంద్రగంధ
మెల్లవిద్యల కాలయ ♦ మే వెలంది
యట్టి గీర్వాణి యలివేణి ♦ యజునిరాణి
చెలగి మత్కావ్యసంసిద్ధి ♦ జేయుగాత.

ఆర్తరక్షామణీశతకము.

శా॥ శ్రీకాంతాహృదయప్రకీర్ణజలజ ♦ శ్రీభాస్వదుద్యత్ప్రభా
లోకేశప్రతికూలశైలవిస♦ద్వృద్ధశ్రీవప్రాభవా
నేకస్ఫారలసద్ఘనాఘనగితో♦న్మేషప్రతీకప్రభా
లోకామ్నాయచతుర్విపాక వనమా♦లీ యార్తరక్షామణీ! ౧

శా॥ భూతాఘీశగుణప్రభాసితదిశా♦భాగైకలోకస్తుతా
వీతద్రోహదురంతమర్మదలస♦ద్విఖ్యాతిసర్వంసహా
ధూతక్లేశవికీర్ణదైన్యవిపుల♦ద్వేలాభ్రజంఝానిలా
తీతా సర్వజగత్ప్రకాండ యఘుభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౨

మ॥ సుమనఃప్రార్థితనిర్వికల్పగుణరా♦శీ నీవినోదంబు లే
క్రమము న్బోల్పక మోహసంభృతవికీ♦ర్ణ భ్రాంతిచేతస్కులై
రమితప్రాభవు లప్రమేయు లజరు♦ద్రప్రాగ్ర్యశాఘీశులున్
దమము స్వీడనివారి కెట్లొదవనం♦తా యార్తరక్షామణీ! ౩

సు॥ పరగ న్బూర్వభవంబున న్గల మద♦ప్రావీణ్యదుష్కర్మసా
గర సభ్యంతరభాగమం దఖిలను♦గ్రక్లేశనీచీపరం
పరలం జిక్కితి నీదుపాదముల దా♦ప న్నానచే నిత్తరిన్
వెరపు న్మాన్పి దరింపజేయు మిక తం♦డ్రీ యార్తరక్షామణీ! ౪

ఆర్తరక్షామణీశతకము.

మ॥ తరిమైన న్గని బోర్తు వంచనుట వా♦ స్తవ్యంబునం దీవు నా
దరము న్గాని యవస్థల న్బడు టనాథ♦క్లేశముల్గావె నీ
పరమప్రీతి దొలంగియుండు టది బో♦ల్ప న్బ్రిగ్యలోపంబు లె
ట్లరయ న్నీకరుణం దొలంగితివి దే♦వా యార్తరక్షామణీ! ౫

మ॥ నిరతి న్కృత్కలితప్రకీర్ణకసకో♦న్మేషంబును న్బోలె నీ
పరమోద్వేలలసత్కటాక్షవిమల♦ప్రవ్యక్తభావంబు ని
ర్భరకౌటిల్యరసప్రమాదయుతమై ♦ బల్దీవు లొందె న్గుణా
కర! నింకేది తెరంగు దెల్పు మకలం♦కా యార్తరక్షామణీ! ౬

శా॥ సర్వావస్థలచే నభేద్య మగు సం♦సారంబును న్బోల్పగా
ఖర్వక్లేశవికీర్ణమానవిలస♦త్పాశావిలగ్నంబు బల్
దుర్వారోగ్రతరప్రమాదయుతముఀ ♦ దుర్వ్యాప్తికి న్మూలముఀ
నిర్వాణప్రతిబంధకంబు గొను దం♦డ్రి యార్తరక్షామణీ! ౭

శా॥ ఆపద్విశ్వములెల్లయు న్బ్రబలె మ♦త్ప్రాణంబులు న్గావగా
నీపట్లం దెరగేది గన్గొనను దం♦డ్రి నీయుపేక్షస్థితిఀ
లోపంబుల్ నెలకొంటె బోల్పవు దయా♦లోపంబు లాద్యంతముఀ
లోప ల్పెట్టిన హాని గల్గు నయవే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౮

మ॥ పదిలంబుం జనజేయరా వలతి యా♦పద్బంధుడా గావె నీ
బదను న్బోవ దలంపుజేసితి వసం♦భావ్యంబు గాకున్న నే
డిది సందర్భముగాదె నీవలన దం♦డ్రి బోల్పరా దింతకుఀ
గుదురౌగాదె దయావిలోకనస్వయం♦భూ యార్తరక్షామణీ! ౯

మ॥ కడుపార న్భుజియించినన్బలె మదీ♦య క్రూరకర్మంబులఀ
గడు బాపంబులు నిండియుండె నిరయ♦గ్రాసంబులం జేకొనఀ
గడువు న్నీస్వల్పమై లేశమాత్రము నిను ♦ న్గాంక్షింప లేనట్టి బల్
జడుడ న్న న్నిట బోవు దీనజనపో♦షా యార్తరక్షామణీ! ౧౦

శా॥ ఓ కారుణ్యపయోధి నాయడరు ♦ వోవం జేయ వెల్లైన బల్
గాకి న్నోవలె మెలంగితి న్నిఖిలము ♦ న్గాంక్షించి బల్రీతులన్
నాకు న్నీవల్పదు నంత దుర్యశము నే ♦ నార్జించితిన్ దీని ను
ద్రేకంబున్ దగ దేను దీనుడను దం♦డింప యార్తరక్షామణీ! ౧౧

శా॥ దేవా! బ్రోవు మటంచు మొక్కలిడినన్ ♦ దైన్యస్థితు ల్గావఁగా
నీవెల్లన్గని నేర్పున న్గారత లె♦న్నో దీర్చి మున్నెన్నికల్
దీవుల్ నన్నిటిలోన జేకొనుచు నే♦దో జూతుమంచి యెయ్యెడన్
దీవిం దప్పిన నింద్యమొందెద ఘభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౧౨

మ॥ మొరవు న్గొన్నగలాపము న్బలె విని♦ద్యోద్యోగవద్భిక్షులా
పెరవారి న్వలనొప్పు నిర్దయులస♦త్ప్రేమానురాగంబు లే
విరివిన్ దాల్పగ నేరవి ట్లనిశ మి♦పున్గాక నొందేది నా
కరయ న్గన్పడ దియ్యెడ న్నయవిలో♦కా యార్తరక్షామణీ! ౧౩

మ॥ శరణార్థిం దయమాలియుంటివి ననున్ ♦ సర్వేశ నీసత్కృపా
శరధి న్మ్రుల్కులు వేయున ట్లలతియున్ ♦ సందర్భముల్గాగ నా
దరమొప్పన్ జనజేయవే మిగుల ♦ నాపద్బంధుడౌ నన్న నీ
బిరుదుల్ యెల్లజగద్వికీర్ణము స్వయం♦భూ యార్తరక్షామణీ! ౧౪

మ॥ అపరాధంబులొనర్చితి న్మిగుల దా♦నన్ జిత్రగుప్తాహ్వయ
ప్రభు లేరీతి లిఖింతురో శమను లో♦పన్ నైజ మెట్లుండునో
కపటాత్మీయు లనేకకింకరమనః♦కాపేయము లోబల్పరా
దభయస్థం బిడియెట్లుబ్రోతువో విధా♦తా యార్తరక్షామణీ! ౧౫

శా॥ కాకి న్నోవలె జగంబులన్ దిరిగి మ♦ద్గ్రాసంబు గన్గొన్న బల్
గాకి న్గన్గొను దిక్కుమాలితి మదిన్ ♦ గొంతైసగా పేయ మీ
దిక్కు న్గల్గ దశేషదైన్యవితతిన్ ♦ దాలోక్కుంటి నా కియ్యెడన్
జేకూర్పన్ దలపొప్పదే యఘవిదా♦రీ యార్తరక్షామణీ! ౧౬

మ॥ అకలంకస్థితి లేక నస్మదఖిల♦ప్రారంభముల్ దప్పులై
మిగులన్ దత్కలితప్రమాదవితతు♦ల్మిన్నంది బాధించె న
న్నకలంకస్థితి నొందజేసి నయము♦న్నాపట్ల సంధించి నా
వికలత్వంబు దొలంగజేయు మఘభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౧౭

మ॥ పరగ న్విశ్వము లొక్కతీరున భవ♦త్ప్రావీణ్య సందర్భముల్
యురుదంద న్గొని బంతుల న్గలమి స♦న్యాభేదము ల్గాక ని
ర్భరచాతుర్య వినోదము ల్గలయ నే♦ర్పారంగ నాడింతు వీ
సరణి న్బల్కగ నేర్తు రెవ్వ రఖిలే♦శా యార్తరక్షామణీ! ౧౮

మ॥ అతినిందాన్వితదుర్యశంబు బలె దే♦వా నీగుణశ్రేణి సం
తతకౌటిల్యరసప్రమాదయుతమై ♦ తత్పూర్వసంబంధవి
శ్రుతరాగప్రమదానుకూలసుగుణ♦స్థైర్యంబులు న్వీడె నే
డిది నీకుం దగవౌనె చెల్పు మిక తం♦డ్రీ యార్తరక్షామణీ! ౧౯

శా॥ కన్నార న్ననుగాంచి విన్నపము లా♦కర్ణించి నాదప్పులున్
మన్నింప న్పరమాత్మ నీవెకద బ్రో♦మన్వేడ కెట్లున నా
దీనత్వంబు హరింపబూనొకను దయా♦ర్ద్రీభూత! రక్షింప నీ
కన్న న్వేరొకరుండునే నయవిలో♦కా యార్తరక్షామణీ! ౨౦

మ॥ చిరకారుణ్య మెలర్ప దైన్యవితతుల్ ♦ చేజేతల న్ద్రోవగా
కరుణాలోకన మించుక న్నిడి శుభో♦త్కర్షంబులం జేయు నీ
బిరుదుల్ నిండె నజస్రమున్ దిశలనె♦ల్లన్ బోల్ప నాద్యంత మీ
వరకు న్నన్వీన లోభ మెంచు మిక దే♦వా యార్తరక్షామణీ! ౨౧

శా॥ లోనన్ యాదిదొలంగునంతవర కే♦లో నిట్లు ప్రార్థింతు నం
చానన్ వ్వట్టి ప్రతిజ్ఞ జేసితి దిశా♦శాంతంబు నిండార నీ
లోన న్గా దని గొంతసే పవుసటం♦చున్ లోభ మిక్లేల నీ
వున్నట్లున్న దెరంగు తెల్పవె స్వయం♦భూ యార్తరక్షామణీ! ౨౨

శా॥ నీలో నైజము నే నెఱుంగ నలతి ♦ న్నేర్పార నాశక్తికిన్
వీలైనంత వివేక మాత్మ నిడి ని ♦ న్నేమారు బ్రార్థించితిన్
నీలోపం బని నెన్నజాల నయము ♦ న్నేర్పార జింతింపుచుం
బాలన్ముంతువొ నీళ్ళద్రోతువొ మహా ♦ త్మా యార్తరక్షామణీ! ౨3

మ॥ కలుషోదంచితకాననోజ్జ్వలలస ♦ త్కాలానలాభీల సం
కలితోద్యద్విషసర్గవిస్రుతవిపా ♦ కప్రోద్ధశాధీశ బా
ల్పలర న్భక్తవికీర్ణనీరధి యన ♦ ల్పాబ్జప్రదీప్తిప్రభా
వలసన్మానిత మానిహృత్కలిత దే ♦ వా యార్తరక్షామణీ! ౨౪

మ॥ తరుణం బియ్యెది ద్రోసినం దగవుగా ♦ దాద్యంతము న్నొప్పల్ప నీ
పరతంత్రిం బఖిలప్రియుక్తము తుది ♦ న్బాటింపరాదయ్యె నీ
పరమప్రీతిదొలంగ కస్మదఖిల ♦ ప్రాసీన్యాదైన్యావళుల్
పరగం ద్రుంపు మపారసద్గుణకలా ♦ పా యార్తరక్షామణీ! ౨౫

మ॥ దినముల్గడ్చితి విట్లు నాయెడ వి ♦ ఘుల్ నెన్నంగ నైజంబులుం
గొనసాగె న్నిపుడింతవట్టు తుదను ♦ న్నీలోకన్న మార్గంబు లే
దనయంబు న్నిను వేడినందు కిటుమీ ♦ ద న్నెగ్గుగాకున్న నీ
నెనరుండాల్పవె నాయెడన్మిగుల దం ♦ డ్రీ యార్తరక్షామణీ! ౨౬

మ॥ అరుదయ్యె న్భవదీయ సద్గుణములె ♦ ల్ల నొప్పల్పనేరం దయా
పరుడంచు న్నిని నమ్మిగొల్చితి నపా ♦ రప్రాగ్వఘుల్ జూచినం
దెరగుల్ జేయకసుశ్రితం బిటుల నా ♦ త్మోద్దేశ్యమున్నిల్పి నీ
సరసన్గూర్పు మశేషదీనజనపో ♦ షా యార్తరక్షామణీ! ౨౭

మ॥ మునునేజేసినదుష్కృతంబు లవి నె ♦ మ్ముల్ నెల్లయు న్నిండె నం
చనుమానింప గుణంబుగా దరయ దు ♦ శ్చరిత్రము ల్మిక్కిలిం
మనమార న్గాను నస్మదీయులను సౌ ♦ మ్యత్వంబుల న్గూర్చి నే
డనుకూలింపవు నాయెడం దగునె దే ♦ వా యార్తరక్షామణీ! ౨౮

మ॥ సదుపాయం బెటులైన జేయవు దయా♦సామ్రాజ్య నీ కెన్నడో
మది సందర్భము గాక జేయు దల పే♦మాత్రింబు నాపట్ల లే
దు తు దిన్ఖలు కెట్టులౌనొ మిగుల♦ న్ఖేదింపరాకుండ నే
డిది సందేహము గాగజేసితివి తం♦డ్రీ యార్త రక్షామణీ! 29

శా॥ భాస్వత్కోటిసహస్రతేజవిలసద్భ♦వ్యోన్నతప్రక్రియా
శశ్వత్ప్రస్ఫుటకాంచనాంశుకది♦శాశాంతప్రదీప్తోజ్వలా
విశ్వప్రార్థితవాహిసేవలయ ♦ విశ్వోపేతభాస్వద్దయా
భాస్వద్విశ్రుతపాదపంకజ విధా♦తా యార్త రక్షామణీ! 30

మ॥ అతిబాధ ల్దొలగించి నీ పవనిలో న♦న్బ్రోతువెల్లం దయా
తతసమ్మోద మొసర్చి సంతతవినో♦దక్రీడలు న్మీర నీ
యతనంబు న్వెలిగాక సద్గుణవిలో♦కప్రాప్తి నిండ న్మహో
న్నత సర్వజ్ఞులజేయనే నయవిధా♦తా యార్త రక్షామణీ! 31

మ॥ పరుల న్వేడిన నేమినార్థకము నీ♦పట్లున్నికల్గాక నా
కిరువంక ల్జన దెట్లు నెమ్మనము నో♦లి న్నియుపేక్షాబ్ధి లో
తెరుగంజాలక ముల్కల న్గొనుచు మ్రు♦దాల్కొన్న కర్మోర్ము లి
ట్లరయ న్బ్రగ్గొనె న్బ్రోబుట్రోతువొ మహా♦త్మా యార్త రక్షామణీ!

మ॥ పెరవాడం చని నైజముల్గొని నెపం♦బుల్నాయెడ న్గల్గె ని
ర్భరదోషప్రతు లాత్మజు ల్మిగుల యా♦పత్స్వార్ణులు న్గాగ నా
దరమొప్పం జనజేయు తండ్రిబలె నో♦దార్పందలంపొప్పదే
కరుణాసింధు యమేయభక్తజనలో♦కా యార్త రక్షామణీ! 33

మ॥ ముఖరంగంబును నొవ్వ నాశిరము ది♦మ్ముల్గల్గి బాధింప నే
నఖిలప్రార్థితసన్నుతుల్ నెరపి దీన ♦ న్గొర్కెసిద్ధింప నీ
ముఖరంగధ్వను లే నెరుంగను నిజ♦మ్ముల్గాగనాపట్ల వే
గొక నైజంబును గల్గకుండఘువిదారీ ♦ యార్త రక్షామణీ! 34

మ॥ చెడువార్తల్విని సైపగాహృదయముం జెల్వారె నాకున్మనం
బెడబాయం జన దెల్లదోషము లెడన్బొంపొందుచుం ద్రోహసం
దడి లీలల్బెనగొంటి నింకిది మహాత్మా దీచిఁ యెట్లౌనన్నా
యడరున్నోవనగ జేయుమియ్యెడ నగన్యా యార్తరక్షామణీ! 3౫

శా॥ శారీరంబు లనిత్యముల్ యెటు లవస్థల్ద్రిర గాపాడి నన్నీ
ఘోరారణ్యవినోదినై యలరతిన్గాని న్నె వృద్ధిక్షయ
ప్రారంభంబు లకర్మజంబు లోగి సంప్రాప్తంబు గాకున్నె నిం
పార న్నిల్వవు గల్మిలేము లోగి దేవా యార్తరక్షామణీ! 3౬

మ॥ కరుణాసింధువికీర్ణభక్తవిలసత్కల్పద్రుమా నాయెడన్
గరువయ్యె న్భవదీయసత్కృపవిలోకప్రాప్తికాలంబు నే
డెరవు న్గన్పడ దీయుపేక్ష గొనినన్ దైన్యస్థితుల్ద్రురు నే
పరమప్రీతిదలిపన్ బ్రోవు నయదీపా యార్తరక్షామణీ! 3౭

శా॥ ఆపద్బాంధవ వేడితి న్ననయు నీయాపత్ప్రపంచంబు నా
కీ పట్లం దొలగించి గావు మిపుడింకన్ సందియంబేల నే
ప్రాపున్గన్పడ దిట్లనూన్యగతికిన్ బ్రాతుండనైతి న్భవ
త్కాపేయం బిటులుండ జేయుము విధాతా యార్తరక్షామణీ! 3౮

మ॥ అవకాశంబును గల్గకుండ నొకవేళ న్నీకు నశ్రాంతముల్
సవిశేషప్రతిబంధకంబులనినన్ సందేహమున్గాన నీ
వు వచోదానమొసంగి దైన్యతతి లావుల్దీచిఁ రక్షింపవే
నివిపత్కీర్ణము బోవునెట్లు గుణరాశీ యార్తరక్షామణీ! 3౯

మ॥ నిరతిన్నే నొనరించు పాతకములెన్నో లెక్కకున్వల్లలే
దరయ న్నోవెటులైన తత్కలది సందర్భంబుగాకున్న నే
తెరగున్బ్రోచితి వెందరి న్మనుల మందోర్బంట్లందలంపొప్పదే
నిరమావల్లభ దల్పవే భయవిదారీ యార్తరక్షామణీ! ౪౦

శా॥ ఆపద్బాంధవ దాపు నీవని మదిన్ ♦ దర్శించితి న్నాని నీ
కాపేయంబుదలంప వేరొకవిధి ♦ స్కర్తవ్యమున్నొందె నిం
కేబాధిపు న్నని దాల్మి కల్గు నిది నీ ♦ లోపంబునన్ గాదె నీ
పీపట్లన్నని బ్రోవుమయ్య యఘుభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౪౧

మ॥ పరమార్థంబున కిచ్చజేసి మిగుల ♦ న్బల్గొక్కినై యున్న నా
దురవస్థ ల్దొలగింప గూడని విధు♦ల్దోతెంచె నీసందునన్
బరికింపన్మ్మను గోరలేద సదులాభ♦ప్రాప్తియు న్నాన నీ
దరికిం ద్రోయవె నమ్మితిన్ యఘువిఘా♦తా యార్తరక్షామణీ!

శా॥ బాధల్మిక్కిలి నాయెడ న్బ్రబలె నే♦ర్పారన్ దదుద్రేకమా
వాతందోయకు నమ్మి నీవిపుల వా♦త్సల్యంబుల న్నోపలు నీ
లో తెల్లన్ననుగొంటి నియ్యెడ దయా♦లోపంబు లేకుండుటన్
గాదే వేడితి వేదవేద్య నయలో♦కా యార్తరక్షామణీ! ౪౩

శా॥ యేకాలంబునకైన నీకృపకు బా♦త్రుండౌదు నం చాత్మయం
దేకధ్యానవిధు ల్దొలంగక మదిన్ ♦ ధైర్యస్థితి న్నల్పి నే
బెక్కుల్ జేసితి బ్రార్థనల్ దలపు నా♦పై నిల్పి రక్షింపు నీ
దిక్కున్ లోపము లెన్నక న్నయవినో♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౪౪

మ॥ కరుణాలోకన మించుక న్వశముగా♦క న్నుండుమార్గంబు లే
కరణి న్నల్పిన దెల్ల దైన్యవితతు ♦ ల్దారింప న న్నిప్పు డిం
కరయ న్నీతలపొప్పకున్న విధము ♦ న్నన్బట్టి సర్వాత్మ నే
దెరగున్నన్నడ దెందు ని న్నివ వినో♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౪౫

మ॥ వెలసె న్నీకడునాజ్ఞ లోకవితతి ♦ న్విశ్రాంతమై గ్రమ్ముచున్
గలయ న్నొప్పగ లోవెలిన్నగడి యే♦కగ్రీవమై సల్గడల్
బలురీతు ల్గొనసాగె నీవశము లో♦పల్మీరి యెల్లున నా
కిల నల్లాడునె నొక్కసారె యఘుభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౪౬

మ॥ సమయం బియ్యది గాదన న్వలదు మున్ ♦ సర్వేశ నిన్నోర్వల్పగా
సమయావస్థ లెఱింగి జేసినవిధుల్ ♦ సందేహము ల్గావు నీ
సమయంబున్ జనజేతు వంచని దురా♦శ ల్గాడ దెంతైన నా
కమితంబు ల్వల దీవు గన్గొను విధా♦తా యార్తరక్షామణీ ! ౪౭

శా॥ నాకున్ దైన్యవిధుల్ దెరల్చి మిగుల ♦ న్నానాటికిన్ అంబుదో
ద్రేకంబు న్బలె నావరించె తుదకున్ ♦ బల్దోహవిశ్రాంతమై
నీకున్ మ్రొక్కెద నీనయప్రథిత♦నిర్ణీతాశుగప్రోద్ధతిన్
లోకాతీత తొలంగజేయవె కృపా♦ళూ యార్తరక్షామణీ ! ౪౮

శా॥ గాథల్ నీయెడ బెక్కులున్గలిగె ని♦క్కంబెట్టు గాడందు బల్
బాధాప్రేరితు లెందరెందరము నీ ♦ పాదాశ్రితు ల్గాగ ము
మ్మాదార్ప న్బని నీదెకా కొరులు నెమ్మిన్బ్రోచువా రేరి నా
కేదైన న్నొకదారి జూపు మిక తం♦డ్రీ యార్తరక్షామణీ ! ౪౯

మ॥ పరితోషంబు మనంబున న్గొనవు నాప♦ట్లింక గ్రోధంబు ని
ర్భరమై యున్నది నీకడ న్మిగుల దు♦ర్భావంబున న్నేనె గా
కొరుల♦న్గన్గొను మన్ని దీప్రుల వి♦కీర్ణద్రోహులన్నెల్ల నే
కరణి న్బ్రోచితి వట్లొనర్పు మకలం♦కా యార్తరక్షామణీ ! ౫౦

శా॥ వాదంబు న్బనిగాదు నా కిపుడు నీ♦వాక్యంబు విన్నంత నే
బాధ ల్గల్గిన నోర్తుగా కని మనం♦బార న్నుపేక్షింప నీ
వీ దిక్కు న్బరికింపకుంటివి మది ♦ న్వేరొండు నైజంబొ ? నే
డేదైన న్నొకమాట దెల్పు మిక తం♦డ్రీ యార్తరక్షామణీ ! ౫౧

మ॥ పరమాత్మా వెలిజేసి న న్నొకని యా♦పత్పూర్ణుని న్గాగ నా
తెరగు న్నీవిటు లుండజేసితివి నిం♦ద్యోపేతుడా గావె నీ
పరమప్రీతి దలిర్పబ్రోవవు నన♦ల్పక్లేశసంపూర్ణునిన్
వెలిపింతైనను మాన్ప వీసరికి తం♦డ్రీ యార్తరక్షామణీ ? ౫౨

శా॥ నే నీనాటికి నాడు వాగ్వ్రతతు లెం◆న్నో బ్రార్థనల్గాగ నే
గన్నార న్గనుగొన్న దెల్లయు భవ◆త్కల్యాణరూపంబుగా
గన్న న్నేల నొనర్పు చెల్వు లాగి ◆ దేవా నిన్ను కేలోడ్పుగా
నిన్ను న్గొల్చితి బ్రోవవే భయవిదా◆రీ యార్తరక్షామణీ! ౫౩

మ॥ తెరపై నల్లడ బొమ్మల న్నడి తదు◆ద్రేకప్రభాకీర్ణ సం
భరితప్రాభవ మెల్లయున్ గరపి నే◆ర్పారంగ దత్కూటమిన్
గర మొప్పం దొలగించు నర్తకు బలెన్ ◆ గాజేతు వెల్లన్ చరా
చరజీవప్రకరంబుల న్గుణవిభూ◆షా యార్తరక్షామణీ! ౫౪

మ॥ అతిలోభంబు దవుల్కొన న్నమితసా◆మ్రాజ్యంబుల న్గూర్చి సం
తతధర్మజ్ఞులు గాని మూర్ఖుల బలె◆న్ఘోరంబుగా బుణ్యసం
పదల న్గల్గియు నేరికి న్విడవు నీ◆పుష్టిమియు న్మగ్నై యు
న్నతధర్మంబు దొలంగగూడదని సగ◆ణ్యా యార్తరక్షామణీ! ౫౫

మ॥ తరుణంబున్ సమకూడదో తలపునన్ ◆ దాత్పర్యము న్గాదొ నీ
కరుణ న్గల్గదె నేడు నీహృదయసం◆కల్పంబ దెట్లున్నదో
తిరము న్గాని యవస్థ గల్గినదొ నే ◆ దెల్పైన బోల్ప న్మహా
దర మొప్పం దొలగించి ప్రోవు పరమా◆త్మా యార్తరక్షామణీ!

మ॥ చెలులొసన్ గల మానవున్నతె మన◆స్థైర్యంబునున్ బాసి నీ
మరుగుం జొచ్చితి నియ్యెడ న్నిగుల న◆స్మద్దైన్యము లోవ నీ
వర కేదైన కటాక్షము న్నొదవ దా◆వంతైన నీసందునన్
తరము న్గానిదికాదు నీ కిది మహా◆త్మా యార్తరక్షామణీ! ౫౭

మ॥ చపలుండన్ జడుడన్ ఖలుండ నమిత◆క్రూరుండ సంభావ్యుడన్
గపటోపాయవినోదవిశ్రుతగుహా◆కల్పైకదుర్జాతుడన్
అపకారప్రతిబంధకుండ నవని న్న◆త్యంతధూర్తుండ నీ
యపకృత్యంబుల నెన్ని సైతువొ యమే◆యా యార్తరక్షామణీ!

మ॥ మును నీలోపల నాత్మబంధువులె నేము♦న్నాక సర్వేశ నో
పినరీతు ల్గని దైన్యసంతతుల రూ♦పుల్మాపి రక్షించి తీ
వు నయంబేది తలంప నీదెస నిమ♦గ్నింప న్గుణంబేది నా
కనుకూలుండవు గావొ దెల్పు మకలం♦కా యార్తరక్షామణీ! ౫౯

మ॥ అవనిం దామరసప్రసూనరసహా♦రాస్వాదలోకంబు ల
న్నువయు న్గానక తత్పదస్థలి మ♦నస్థైర్యంబును న్వీడి తే
బవలుగా గ్రిమ్మరు మండుకంబులబలె నీ♦భాస్వత్కృపారాశి నే
నవిసీతి న్గాని పోల్పనైతిని వి♦ధాతా యార్తరక్షామణీ! ౬౦

మ॥ దిరమొప్ప న్గదు శౌర్యసాహసమహా♦ధైర్యప్రభావస్థితుల్
గర మొప్పారగ బల్మి కల్మి మృదుత్వ ♦ స్గర్వంబు బల్గొప్పలున్
బరగ న్మార్దవశక్తియుక్తు లలతి♦ప్రాబల్యము న్గాన నీ
సరికి న్నిపని నమ్మి గొల్చిత క్షితే♦శా యార్తరక్షామణీ! ౬౧

శా॥ లోకాధీశ సమస్తలోకవితతుల్ లోకేశులున్ లోకులున్
నాకేశస్తుత యొక్కసారె తెగి న♦న్యాలోకను ల్గాక నే
లోకు ల్గస్పడ కే ట్లలోకు లగుటన్ నా♦లో నగల్పాంత మం
దేకగ్రీవమున న్వెలుంగ దఘభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౬౨

శా॥ దుర్భావజ్ఞుడ నేను నిర్దయగుణా♦కల్పుండవు న్నీవు నే
గర్భస్థుండను నేను గొటిలకళా♦కల్పుండవు న్నీవు బల్
నిర్భాగ్యుండను నే ననింద్యమగు♦భాగ్యోపేతుడవు నీవు నా
దుర్భ్రాంతస్థితులం దెరల్పు మఘభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౬౩

మ॥ అపరాధి న్నని నింద్యమొందితి మ♦హాత్మా ప్రిక్పరిభ్రాంతిచే
నపవాదంబులుగల్గె గాన గుణదో♦షప్రక్రియల్ సూడ కీ
విపరీతప్రతిబంధకంబువలనన్ వే♦యేల నాపట్ల నీ
కపటభ్రాంతి దొలంగకుంటి వకలం♦కా యార్తరక్షామణీ! ౬౪

శా॥ దేవా నాయపరాధముల్ సయిపవే♦నోర్మిదీవుల నోర్పఁగాఁ
నీ వెందెందున బ్రోచినట్టులె విప♦ద్విశ్వప్రమాదంబులన్
దీవిం దూలిన నన్ను గైకొనవి దెం♦దు న్నాప్రక్రృతంబౌనె నా
యావిన్నీవడక గాని ప్రోవవు సగ♦న్నాయయా ర్తరక్షామణీ! ౬౫

శా॥ భోగేచ్ఛన్బడి కొన్నినాళ్ళకట ని♦న్నున్ నోర్బల్ప కజ్ఞానినై
లోకేశస్తుత యుల్లవేడితి దయా♦లోకంబునన్ లోపముల్
నాకు న్నేల్పడకుండజేయవె యనూన♦ప్రాగ్వ్యథల్ జూడకే
నా కీపట్లు దరింపజేయుము విధా♦తా యార్తరక్షామణీ! ౬౬

మ॥ పలురీతుల్ భువనంబు లొక్కతఱిలో♦పల్ద్రోతు వొక్కప్పుడున్
వెలికిం దీతు వసంఖ్యలై కలయ నీ♦వు న్నేరికి న్గానరా
వలతి న్నోర్వఁగ బ్రోతు వెల్లయును దే♦వా నీకృపారాశిచే
పలుమారి య్యెడ నీవినోద మఖి♦లేశా యార్తరక్షామణీ! ౬౭

మ॥ పరమానంద మొలర్వ జేసితివి లో♦పం బేమియు న్గాక నీ
వర కెల్ల న్గడు దీనమానవుల దే♦వా నాయెడ న్గాడదే
పరమప్రీతి వలపన్ వేడిన నసం♦భావ్యస్థితుం జేసి నీ
కరుణ న్నేడితి నాయెడ న్నయవిలో♦కా యార్తరక్షామణీ! ౬౮

మ॥ భవదీయాద్భుతమాయలం బడి వినో♦దభ్రాంతచేతస్కులై
వివశత్వంబు దవుల్కొన న్నిగుల న♦జ్ఞుల్గాఁగ బ్రహ్మాదులున్
అవని న్నిల్తురిదో ప్రియుబొమ్మలక్రియ ♦ న్నస్వస్థులై యేదియున్
నవగాహంబు గొనంగజాలరు మహా♦త్మా యార్తరక్షామణీ! ౬౯

మ॥ గుణివో నిర్గుణివో గణింపగల ప్ర♦గ్యోత్కర్ష విశ్రాంతులై
వినుతప్రాభవ నీకృతంబు దెలియ న్ని♦భ్రాంతులు న్గాక స
ద్గుణులై యున్నను నిన్ను బోల్పక వియో♦గుల్గారె యోగీంద్రులె
ట్లనకే మాంద్యము నొంది కార్యజనలో♦లా యార్తరక్షామణీ! ౭౦

మ॥ ఏవో తప్పులు చేసియుందు నవియు♦ద్దేశింపగా బోల ది
ట్లేవో కల్గిన నింతజేసితివి నీ♦లోపంబు గల్గెం దయా
భావగ్న్యుండవు నీవెగా కొరుల బో♦వన్నాడియా నెట్లు నో
దేవాదేవ హితప్రమోద యఘభే♦దీ యార్తరక్షామణీ! ౨౦

మ॥ తడ విట్లుం జనజేసినం దగునె నీ ♦ తాత్పర్యము నొబ్బల్ప ని
య్యెడ నన్ను న్విననెగ్గుసేయునది నా♦లోనంత వీక్షింప నె
య్యెడ గాన న్విననెందు నస్మదఖిల♦క్లేశప్రమాదంబు లే
వడుపుం ద్రోతువొ నీవె తండ్రి గతి దే♦వా యార్తరక్షామణీ! ౨౧

మ॥ తలపన్నేరని యాపద ల్గలిగె మ♦త్ప్రాచీన కర్మస్థితుల్
వలనో లేక పుడేను జేసినవొ దే♦వా యెట్లు ప్రార్థించినన్
దెలియంగారా దఖిలేశ నీయెడల ను♦ ద్దేశంబు నెట్లైన నీ
దలపు న్నాయెడ నిల్పినం జను నతీ♦తా యార్తరక్షామణీ! ౨౩

మ॥ సమయావస్థ లెరుంగరా దితిరసా♦హాయ్యంబులు న్వల్లగా
దు మనంబారగ గానుకల్వలదసా♦ధ్యుల్ సాధ్యుల న్గూడదీ
విములోద్యోగపరిభ్రాంత్వ మిట్లాదని నీ♦వునోప్రీతు వెల్ల న్విడం
బము లల్పప్రభులందె గల్గు గుణక♦ల్పా యార్తరక్షామణీ! ౨౪

మ॥ అననిం ద్రిమ్మరిగేల్యగంబున న♦నూనస్థైర్యమునొబ్బలనో
క్కవికీర్ణంబగు వేణువు న్నలమికొంచ♦ద్దాని గీహ్యాన్న మా
నవు నేర్పారగ బ్రోచినప్పటె తునసాప్రీ♦పంబున్నిల్పియుం
టివి నకాప్రియ కథోముఖంబునను తం♦డ్రీ యార్తరక్షామణీ! ౨౫

మ॥ నిను దీనావను డంచు నెన్నిరి బుధుల్ ♦ నిక్కంబుగా దియ్యెడన్
వినగం జొప్పడకున్న దీవిషయము♦ల్విశ్వాత్మ మద్దైన్యముల్
జనిన న్గాక మనంబున న్మిగుల వా♦స్తవ్యంబును న్గూడ దీ
పని నీకల్పడదేమొ తెల్పు గుణక♦ల్పా యార్తరక్షామణీ! ౨౬

శా॥ దేవా మత్ప్రతిబాధలున్విధికృత స్థైర్యంబులై యుండి నా
యావిర్గల్గినవంతకున్విడువక క్లిష్టత్వదుర్భూతం బయ్యె నీ
భావం బెయ్యెడ గల్గకున్న తుదకున్బల్లోపమున్గాదె నీ
లోవెల్తిం దొలగించి ప్రోవు మఘభేదీ యార్తరక్షామణీ! ౭౭

మ॥ ప్రతినిత్యంబు మదీయగర్భపరిపోషావస్థ లెల్లన్ సము
న్నతి నస్మద్ప్రతివద్విధానములుగాఁగన్ నేర్చితిన్గాని నా
యతనంబు న్భవదీయపాదములనంటన్ నార నూహింప లే
దు తమోగ్రస్థితి దీర్పవే సుగుణవేదీ యార్తరక్షామణీ! ౭౮

మ॥ శరణన్న న్మనుదీనుల న్విసువక కాశ్మీర రక్షించి నే
డరుదయ్యె న్గుణరాశి సద్గుణుల జూఁడనొప్పల నట్లుండి నే
తెరగైనం దొలగింప బూనితివి నిందోర్యసేతుమార్గా గావె నీ
సరస న్వెల్పడి నట్లు జేయు మఖిలేశా యార్తరక్షామణీ! ౭౯

మ॥ అపరాధప్రతిబంధకంబులై మదంహఃప్రేరక నామార్జ్యముల్
విపరీతప్రతికూలనింద్యములై మంత్రివ్యాఖ్యాతవిశ్వంబులున్
అపచారప్రతికల్పవర్గములై సంస్మద్భాగ్యసంకర్శముల్
కపటోపాయము మద్వినోద మకరాలంకా యార్తరక్షామణీ! ౮౦

మ॥ నెరిదప్పం దగదిట్లు నాయెడల సంరంజంబులు న్వేరుగా
గరమావల్లభ అస్మదీయయెడ దిరికెన్ లోవనాక్షేపసం
చరయ న్నాదిది బోలునే నయవిశేషప్రావిలాసంబు లే
కరణి న్నిన్ను దొలంగ నయ్య గుణలోకా యార్తరక్షామణీ! ౮౧

మ॥ నిరతి న్నిలిలగూర్కమేరగలసంచు న్నెన్నిక న్నైన స
తరము న్నాడిది సమ్మగాలను మహాత్మా నిక్రమం చెంట కీ
సరస న్నిల్చిన యస్మదీయవినుతుల్ ప్రావ్యస్థితుల్ గ్రావె లో
తరయన్ సంశయ మీవిశేషము మహాత్మా యార్తరక్షామణీ!

మ॥ తనరె న్నీకృప నెల్ల దీవులను జూ◆డం జూడ దైన్యప్రభా
జనులందు న్వెలిబాసె నే నిడుము లందన్ ◆ సాజమున్గాగ నీ
మననుందున్ గల నైజముల్ దెలసె న◆న్నీమారు రక్షింపకుం
డిన నిష్కల్మషు డంచసం జనునె తం◆డ్రీ యార్తరక్షామణీ! ౭౩

మ॥ దురితప్రాగ్భ్యలు నీకృపావితతికిం ◆ బాల్కన్నది న్వింటి నీ
వర కెంచెందరు దెల్పినం దగునె దే◆వా నీయజాండంబులం
దరయ న్నన్వెలిగాగ జేసిన విధం బె◆ల్ల న్నయోగ్యంబు లే
నరణి న్బోల్పగ బ్రోవుమయ్య యఖిలే◆శా యార్తరక్షామణీ! ౭౪

మ॥ నరులుం జేయు సుకృత్యదుష్కృతము లె◆న్నన్గల్గి బల్వేషముల్
బరగన్ బోల్ప వినంగ నుద్యమము లే◆పారంగ సంధించి బ
ల్వరు నాపాపాత్ముల జనస్రీమున్ జరుపను◆గ్రీస్వారలీల ల్వినన్
పరమక్లేశము గల్గె బ్రోవు పరమా◆త్మా యార్తరక్షామణీ! ౭౫

శా॥ దేవా దేవకులాగ్రగణ్యు డని ముం◆దెబ్బంగి న్నినున్ వెల్పిరో
భావింపం బొరవస్మదీయ జెవుల◆న్నాల్మారు నీయంశమున్
నీ నెల్లన నయంబు పీడవు తుది◆న్నీచిత్రము న్గాన నిం
కే వెల్లున్ గని ప్రోతువో భయవిదా◆రీ యార్తరక్షామణీ! ౭౬

శా॥ దుర్యోపాయములం దవుల్కొని మదో◆ద్రిక్తుండనై యుంటి నే
దుర్యోగం బుపసంహరింపక మహా◆దుర్వార్తికి న్మూలమై
దుర్యోగస్థితి దాల్చితి న్వెరపు దో◆రంబయ్యె నీపట్ల నా
దుర్యోగంబు తొలంగజేయు మఘభే◆దీ యార్తరక్షామణీ! ౭౭

మ॥ చెదలు న్బుట్టిననస్థుప్రు న్బలె న శే◆షవ్యాధు లత్యంతమున్
బాదిన న్నీతి దగుల్పడ న్మనుల నె◆మ్మిన్బోవ విశ్రాంతమున్
గుమురు మద్వపుగేటణించె నను నిం◆కీప ల్లుపేక్షింపగా న
కదియే ధర్మగుణంబు దెల్పు మఘభే◆దీ యార్తరక్షామణీ! ౭౮

మ॥ భవదీయాద్భుత మాయలన్ దగిలి వి◆భ్రాంతస్థితోపేతులై
వివశత్వంబు దవుల్కొన న్నిగుల న◆జ్ఞుల్గారె బ్రహ్మాదులున్
దివిషద్భవ్యులజస్ర మేను దురితా◆భోగక్రియాలోలుడన్
అవినీతి న్నిను నెంచగా వశమె దే◆వా యార్తరక్షామణీ! ౮౯

మ॥ కలయన్మారిన వృక్షశాఖ గొన నం◆టన్బ్రాకి నిల్వల్లనం
చలనంబు న్గొను దుర్బలున్బలె చ◆ర్చింపంగనట్లూర్ధ్వ సం
కలితుం జేసితి నేమరుం దొలగ◆కుండ న్గావు మెల్లైన నీ
దలపు న్వీడిన హాయి గల్గును విధా◆తా యార్తరక్షామణీ! ౯౦

మ॥ మును నీలోపల నాత్మబంధువులె నే◆మున్గానక సర్వేశ నో
పినరీతి న్గని దైన్యసంతతుల నే◆పుం దీర్చి రక్షించి తీ
వు నయం బేది దలంప నీదెస వినిం◆దోద్దేశము న్గాదె నీ
వినుతప్రాభవ మెందు వోయె నిక తం◆డ్రీ యార్తరక్షామణీ! ౯౧

మ॥ నెరసె న్నీగుణరాసు లెల్ల జగముల్ ◆ నేర్పార నీసత్కృపా
పరమప్రోద్ధితరాశి మాత్రము విలో◆పంబయ్యె నెట్లుంచినన్
పరితోషం బొనరించి దీనులెడ నా◆పద్బాంధవం బుంచి ని
ట్లరయ న్గాక దయాత్ముడం చనరె దే◆వా యార్తరక్షామణీ! ౯౨

మ॥ నిరతి న్నీపదపంకజప్రణుతు లే◆ను న్నేర్చి నట్లెల్ల నా
తురతం జేసితి దప్పుగావు నయము ◆ న్నేర్పారగా దీని వే
కరణిం జేతువొ నీమనం బలతి ◆ గాన న్వల్ల లేదింక నీ
దరికిం ద్రోయు మపారదుర్నయవిఘా◆తా యార్తరక్షామణీ! ౯౩

మ॥ తెరగేదైనను దెల్ప వీసరి కన◆ల్పోద్దేశము న్వీడ నా
దరము న్గాని యవస్థకు న్గలయగా◆ధ బ్బైకుల్యలు న్గలైనో
పరమోద్దేశము లేక నిల్లు నెపము ◆ ల్పల్మారు నీకబ్బెనో
అరయన్రా వొకటైన సద్గుణనిధా◆నా యార్తరక్షామణీ! ౯౪

మ॥ శరణన్న న్గని యెల్ల దైన్యతతులం • జేసేతల న్బ్రోచి నీ
సరస న్గొల్వ ననుగ్యత ల్గరపి నా•సందింతలోపంబులన్
బరగంజేసితి విట్లు నియ్యెడ ననం•ఘాన్యంబునున్గాదె నీ
పరమప్రీతిదొలంగ కుండు నయదీ•పా యార్తరక్షామణీ! ౯౫

మ॥ కొనలంటె న్భవదీయసద్గుణము లే•కగ్రీవమై నల్గడల్
వనధిన్బ్రోలె విపత్పరంపరలు దే•వా నన్దవుల్కొన్న నే
గుణము ల్గన్పడ వెట్లు గ న్గొనిన నా•కు న్గాని మార్గంబె నీ
కనుకూలంబగు ధర్మమార్గ మకలం•కా యార్తరక్షామణీ! ౯౬

శా॥ లావుల్ జెల్లెను ధైర్యముం దొలగె లీ•లల్ సన్నమయ్యె న్మహో
దీవిందూలె జరాభరంబు దగిలెన్ • దైన్యంబు నిండారె నా
జీవంబుల్ చలనంబులయ్యె గదు దే•జం బంతయు న్మాసె నా
కేవంక న్గని ప్రోతువో యఘవిదా•రీ యార్తరక్షామణీ! ౯౭

మ॥ గణుతింపన్వశమానె నేరికి భవ•త్కారుణ్య బల్లీపు లె
ల్లను నీవిశ్వము లంతటన్ వెలసె ని•ట్లావంత ని న్బ్రోల్పజా
లను నీకుం దలపోయుసట్టి విధు లె•ల్ల న్గాననేరన్ కృపా
వనధిం దేల్పవె దీనుడ న్మిగుల దే•వా యార్తరక్షామణీ! ౯౮

మ॥ నను బ్రోల్పం దలపొప్ప దేని దెలుప•న్నాపట్ల సందేహమే
వినుతప్రాభవ నీకటాక్షవితతు•ల్విశ్రాంతము న్గాన నీ
వని సర్వంబును నమ్మికొల్చితిని దే•వా నామనంబార నే
డనఘా యెట్లు సముద్ధరింతువొ మహా•త్మా యార్తరక్షామణీ! ౯౯

మ॥ అవని న్వేంకటరాధయాత్మజుడ నం•తయ్యాఖ్యుడన్ బ్రెహ్మ స
ద్వంశుండ న్భవదంకితంబుగ మదీ•యావస్థలు న్బ్రోవ నీ
స్తవరాజంబు రచించి నే డిది మహా•త్మా నీకు సర్పించితిన్
సవరింపం జను దేవ దీనజనపో•షా యార్తరక్షామణీ! ౧౦౦

సంపూర్ణము.

శ్రీకృష్ణునకు సత్యభామ వ్రాసిన ఉత్తరం.

—♦ రేగుప్తి – కళ్యాణి – రాగం ♦—

(హాయిరీ యీరాగములతో చదువవలెను)

శ్రీమదభిమా రమణీ మణీ వినిద్రిత మానసోల్లసిత విద్రుమ లతా సమంచిత హరిద్రవనీ ప్రసూన లీలావిశేష సుభద్రి యళీవి లోల విలాస భాసితులైన॥ ౧

సకల చరాచర జంతు సముదయ సమేత చాతుర్వర్ణ్య ప్రకార చమత్కార సముచిత సకల ప్రాణి కలప్రపంచ సంచయ సమావేశ సంభవ సంభరిత సమస్త హేతుకారణ ప్రధాన పురాణ పూరుషులైన॥ ౨

విలయకాల కరాళ కాలప్రభా సమేత యతులిత వలాహక విశేష జాల వినీల మణిప్రభా నిభశుభాంగులైన॥ ౩

శ్రీదేవకీదేవి సద్గర్భసమంచిత నదీనాయక రాకానిశాకరులైన॥ ౪

మత్ప్రాణనాయకులైన॥ ౫

శ్రీకృష్ణమూర్తి వారి నవీన భువన జనిత సమాన మానిత నవ్య కమనీయ దివ్య భవ్య శ్రీపాదంబులకు నిత్య సత్యవ్రత సత్యభామామణి యత్యంత నితాంత సంతత సంతసిత సహిత విహిత స్వాంత సమేత ప్రశస్తహస్త సహస్ర పత్రాంజలి పుటఘటిత నికటతట నిటలమై యనేక నమస్కార సహస్రంబు లొనరించి వ్రాసికొనిన విజ్ఞాపన పత్రిక॥ ౬

ఇచ్చటభవత్కటాక్షాయత్తీణ వీక్షణ విశేష అస్మత్కనక నికేతనంబఖిలంబు నిత్యంబు శుభంబున నొప్పియున్నయది॥ ౭

అచ్చట తమదగు అశేష శాశ్వత సకలసామ్రాజ్య లక్ష్మీవిలాస విశేషధైర్యస్థైర్య శౌర్య విజయ గజ ఘటాశ్వ భట ప్రకటిత

సకల పరివార శుభవిభవము లనుదినము వ్రాయించి పంపిం
చెద రని నెపంబున నెదురు చూచుచున్న దాన॥ ౮

తరువాత ఘనుండదు మజ్జనకుండగు సత్రాజిత్తు మహనీయ మానిత
శమంతకమణిసహితంబు గ్రమంబున న్గొని సాలంకృత కన్యా
దాన పూర్వకంబుగా నందం బగు కందుక మందిచ్చు చందం
బున సందడిగొని సుందరవదనారవింద నగు నన్ను తమకు
సమర్పించినదిమొద లనేకకాల మలవిగాని వలపు నెలకొని
నిలుపజాలకున్న నన్ను జెన్నొందవ నున్నతంబగు సాదరాలింగ
నంబు జేసి॥ ౯

కొంచెము నించువిలుకాని నెంచక మించి యద నెంచి యించుమించు
లేని పంచశరుని కదనంబు సహించి భ్రమించి నన్నతులగతుల
రతుల నలరంజేసి॥ ౧౦

అంతట నిసుమంత వైరంబున పంతగించి యంతకంతకు నాదగు చెంత
బాసి యత్యంత సంతసంబున రుక్మిణీకాంతయం దెంతయు
బద్ధానురాగులై యుంటిరి॥ ౧౧

ఇచ్చట వెలగల జాబిల్లి శిలల వెల్లువలై యల్లుకొని వెదజల్లి చల్లగ
నివ్వటిలు కమ్మనిరత్నంబు లనేకంబు లిమ్ముగ నిర్మించి యెంచ
దగిన కాంచన సముచిత హర్మ్యాంతరంబున॥ ౧౨

నిగనిగ ల్గులుక తళుకుతళుక్కన ననల్పశిల్పికల్పిత అతులిత లతా
వితాన విలాసంబుల బెళుకుగులుకు సుకరంబులగు ముకురంబు
లనేకంబులు నలుదిక్కుల వెలుంగ॥ ౧౩

ఇంపగు గపురంపువాసనల బెంపుసొంపు సంపాదింప సుగంధచందనా
గరు లాదిగా గల బంధురంబులగు పరిమళంబు లిమ్ముల ఘు
మ్మని చలింప॥ ౧౪

జిగజిగలాడు జిగిబిగి నిగనిగల్గులుక్కు తొగలరాజాలవెల్గు నగిషీ విలాసం
బుల నుల్లసిత లతాపుంజంబుల ధగధగ మెరయు మగరాల

నెగడు సరిగెంపు జిగిసొంపు కనకంపు పవడంపు గోళ్ళమంచం
బునం దతులితవిలాసంబగు హంసతూలికాతల్పంబున॥ ౧౫

వెల్లువలగు చల్లసి మల్లెసుమంబులు నెల్లెడల కొల్లలుగా జల్లించి॥ ౧౬

ఏనప్పుడు తేటయగు గొజ్జంగి నీటను పాటవం బగు పన్నీటనీటిని
సూటిగా మజ్జన మాడి॥ ౧౭

హాయల్ గుల్కు మేలౌ గులాబీ కళల్ జిల్గుచెల్వొందు జల్తార్మలామా
పసందౌ జరీచలువపావడ ధరించి॥ ౧౮

చలువయగు చల్లని చలువరామొల్కునిగ్గు నిగారింపుమేలుప్పాల జల్తా
జరీ కావిముఖమాల్ హాయల్ జాబరా బెళ్కుసరిగంచు
చీరె న్విలాసంబుగా గట్టి॥ ౧౯

బంగరు రంగు బెడంగుసంగతంబగు హొరంగు చెంగావి జల్తార్పు లే
కంగులం దీర్చు శృంగారమూపై తనే రవికయు దొడంగి॥ ౨౦

నిస్తులపశ్రస్త కస్తురి నిటలస్థలంబున నిస్తుగ దిలకం బొనర్చి ౨౧

సాంకవమగు మృగమదపంకసంకలిత పునుగు జవ్వాదిగంధంబుల కను
గుణం బగు చందనాగరు లాదిగా గల బంధురంబు లగు పరిమ
ళంబులు నలంది॥ ౨౨

నవ్యభవ్యకమనీయదివ్యాభరణభూషితనై తమరాక కెదురు జూచి నిదుర
మొదవిన సదనంబున శయ్య నొరిగి మది నొదవిన మదన విక
రంబు కుదురుపరుచుకొని నిదురించి యున్నంత॥ ౨౩

మీ రిచ్చటికి వచ్చి మచ్చరంబున పెచ్చుపెరిగి పచ్చవిల్తుని పనికి హెచ్చ
రిక జేసి నిచ్చమెచ్చునచ్చునట్లు స్వేచ్ఛా విహారంబుల ముచ్చ
టించి కరంబుల కరంబు లురంబు లురంబు లూరువు లూరువు
గలసి మలసి చెమల్చి చుఱుకుచురుకైన నధరంబు రదనంబు
నొక్కి మక్కువ నెక్కొన పక్కబాయక చొక్క చెక్కిలి
నొక్కి గబ్బిసిబ్బెపు నిబ్బరంపు టుబ్బుగుబ్బచన్నులు గొబ్బు

గుదియచదియ నదిమి యొదవిన మదన కదన బోధన భేదనాది
సాధనంబుల వదలక కదిసి యలసి సొలసి తడసి తుద కనేకగతుల
రతుల దేల్చినవిధంబునస్వప్నంబయ్యె॥ ౨౪

అంతట మేల్కాంచి దిగ్గున లేచి నలుదిక్కులు గలయ బరికించిభవద్వి
లాసంబుగానక యోచించి నివ్వెరపడి చూచుచున్నంత॥ ౨౫

కమ్మనగు తమ్మితెమ్మెర నిమ్మగు తుమ్మెదలు ఘుమ్మురుఘుమ్మని
నెమ్మనంబు సొమ్మసిల దిమ్మరించి దుమ్ము గలుప॥ ౨౬

అద నెరిగి కొదమరాచిల్కకదుపు లెద మీరి మది దిగులొదవ రొదలు
చేయసాగ॥ ౨౭

అరవిరివిరజాజి తరుల విరుల దొరని నెరసి మెఱసి యరసి కేరి మీరి
కోరి శారికలు పరాకు దెల్పి చిరాకుసేయ॥ ౨౮

సరాళంబులగు మరాళజాలంబులు కలనాదకృత తాళ కలనంబుల
విరాళినొందజేయ॥ ౨౯

విలాస లాస్య హాస్య గాన షడ్జంబుల కేకులు మూకలుగట్టి చికాకు
సేయ॥ ౩౦

మల్లెసుమసముదయంబుల చేకొని కొల్లలగు పరాగంబుల రాగంబుల
నాని యాని యమునా భువన జనన వీచికానికర శీకర తుందిల
కందళిత మందానిల మల్లనల్లన నుల్లాసంబున నివ్వటిలి తల్ల
డిలజేయ॥ ౩౧

చందురుని కాకకు మనంబు చిందర వందరై కంది కుందుచున్న సమ
యంబున పొంచి పొదనుంచి మించి లంఘించి మేల్మెలంచు
తెమకించి యించువిల్కాశ్రష్టి సుమశర పరంపరలు సంధించి
లక్షించి నిగుడించి వంచించి చనినంత॥ ౩౨

మనోజాత వేదనానల జనిత జ్వలన జ్వాలా పరివృతనై పరితపించి తల
వంచి యోచించి నేదియుం దోచ[illegible] భ్రమించి వలపు నిలుప
నలవిగాక మెల్లన తల్పంబున మేను[illegible]॥ ౩౩

శిలీముఖంబులు శిలీముఖంబులయ్యె అశుగంబు లాశుగంబులయ్యె పుండరీకంబులు పుండరీకంబులయ్యె శిఖిసముదాయంబు శిఖిసముదాయంబయ్యె వితానంబులు వితానంబు లయ్యె సాధనంబులు సాధనంబులయ్యె గాన నీయాపదలకు నోపజాలనని నీకాముకీ ధర్మమర్మ కర్మ ప్రవీణ పారీణు లనియు నవరసరసికశిఖామణులనియు శ్రీ శ్రీ శ్రీ తులగాముపురినివాసులనియు బెహరావంశపయఃపారావార రాకాసుధాకరుడనియు అనంతరామయ్య పట్నాయక కవివరు నేలిన శ్రీ శ్రీ శ్రీ వేణుగోపాలు లనియు మన్త్రార్థన నైకొన కర్త లనియు భావాభావవివేకపరిపూర్ణు లనియుమృదుమధురచతుర వచనరచనవాచావిశారదులనియు సర్వజ్ఞులనియు నాదగు దురవస్థలన్నియు బాయుట కలవిగాక విస్తరించి వ్రాయలేదు. చిత్తగించి తత్తరంబున విచ్చేతు రని ప్రార్థన చేయుచున్నదాన.

